



**Agencia Națională de  
Administrare Fiscală**  
Direcția Generală a Finanțelor  
Publice Argeș

B-dul. Republicii, nr. 118 Pitești, Arges  
Tel : +0248 211511 / +0248 211838  
Fax : +0248 216478  
e-mail :  
Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 111/2010  
privind solutionarea contestatiei depusa de  
SC X SRL din Curtea de Arges  
inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. X/2010

Prin adresa nr. X/2010 inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges sub nr. X/2010, SC X SRL din Curtea de Arges a formulat si depus contestatie impotriva deciziei de impunere nr. X/2010 privind suma de X lei reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata de plata,
- X lei accesorii aferente,
- X lei impozit pe profit,
- X lei accesorii aferente.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art. 205 si art. 209 (1) lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze contestatia formulata de SC X SRL din Curtea de Arges.

I. In contestatia formulata petenta sustine ca pentru deductibilitatea taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiei de bunuri si servicii efectuate dupa data aderarii „ ... *ne putem prevala si putem invoca in sprijinul nostru de hotararea CEJ obligatorie sus-mentionata, care permite prezentarea altor mijloace de proba pentru a dovedi tranzactia pentru care se solicita deducerea a avut loc in realitate.*”

Totodata se precizeaza „ ... *ca singurele conditii ce trebuie indeplinite pentru deductibilitatea taxei pe valoarea adaugata sunt cele prevazute de art. 145 al Codului fiscal ce impune in mod expres ca achizitiile realizate de persoana impozabila sa fie destinate utilizarii in folosul desfasurarii operatiunilor taxabile, respectiv ca persoana*

*impozabila sa detina o factura sau alte acte doveditoare care sa cuprinda informatiile prevazute in art. 155 alin. (5) Cod fiscal.”*

Prin urmare contestatoarea considera ca neacordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adaugata pentru motive precum lipsa unei facturi sau a unui contract sau lipsa unor anexe in masura sa certifice prestarea efectiva a serviciilor achizitionate este lipsita de orice temei legal.

In ceea ce priveste diferenta de impozit pe profit stabilit ca urmare a neacordarii dreptului de deductibilitate fiscala a cheltuielilor cu achizitia de mijloace fixe si obiecte de inventar de la SC M SA precum si a cheltuielilor de protocol, in contestatie se mentioneaza ca „ ... *organul de inspectie fiscala nu se poate substitui administratorului in deciziile de conducere ale societatii si nici nu indeplineste fata de agentul economic rolul Curtii de Conturi pentru o institutie bugetara.*”

Mai mult, petenta sustine ca „ *agentul economic poate lua, in conformitate cu legea si morala, toate deciziile de conducere ale societatii, iar faptul ca a achizitionat bunuri si a considerat aceasta ca fiind, pe drept, o cheltuiala deductibila, nu poate indreptati organul fiscal sa faca rectificari ale contabilitatii, sa considere ca acestea trebuiau inregistrate intr-un alt cont, numai ca sa nu acorde deductibilitatea acestor cheltuieli.*”

Astfel, SC X SRL solicita anularea deciziei de impunere nr. X/2010 si a raportului de inspectie fiscala nr. X/2010 pentru diferentele de taxa pe valoarea adaugata si impozit pe profit, precum si pentru majorarile de intarziere aferente.

II. Organele de control din cadrul Activitatii de inspectie fiscala - Biroul de control financiar au procedat la efectuarea unei inspectii fiscale generale pentru perioada 01.01.2005 – 31.12.2009 si au constatat urmatoarele:

1. Cu privire la taxa pe valoarea adaugata.

Urmare verificarii concordantei dintre fisa pe platitor si evidenta contabila, s-a constatat ca societatea a inregistrat in evidenta contabila suma de X lei in rulajul debitor al contului 4423 „ TVA de plata ”, suma care nu este justificata cu documente de plata, ceea ce a condus la ajustarea platilor tva cu aceasta suma si a rezultat la 31.12.2009 o diferenta de taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei.

In perioada verificata societatea a achizitionat bunuri si servicii in favoarea asociatului ( in mare parte pe baza de bon fiscal ), pentru care si-a exercitat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei. Avand in vedere dispozitiile art. 145 (2) lit. a) si (3) lit. a)

din Codul fiscal, organele de inspectie fiscala au procedat la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru suma de X lei.

Pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei dedusa in perioada mai – decembrie 2009 in baza bonurilor fiscale pentru achizitii de carburanti, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere in conformitate cu dispozitiile art. 145<sup>1</sup>(1) din Codul fiscal.

In luna mai 2009 societatea a achizitionat un mijloc de transport pentru care si-a exercitat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei. Avand in vedere prevederile art. 145<sup>1</sup>(1) din Codul fiscal, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei.

Pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei stabilita suplimentar ca urmare a neacordarii dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii in favoarea asociatului, bonurilor fiscale pentru achizitia de carburanti inregistrate in perioada mai-decembrie 2009, achizitiei unui mijloc de transport inregistrat in contabilitate in luna mai 2009, precum si pentru inregistrarea unei sume in contul 4423 „TVA de plata ” fara document justificativ care sa ateste plata, pentru perioada verificata au fost calculate accesorii in suma de X lei.

## 2. Cu privire la impozitul pe profit.

In anii 2005 si 2006 societatea a calculat si evidentiat impozit pe venitul microintreprinderilor desi nu a indeplinit conditia de a angaja un salariat in termen de 60 de zile de la infiintare.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada verificata au fost inregistrate cheltuieli care, in conformitate cu dispozitiile art. 21 (4) lit. a), lit. e) si lit. t), art. 24 (1) si art. 25 (1) din Codul fiscal, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, astfel:

- suma de X lei reprezentand cheltuieli cu achizitia unui mijloc de transport in regim de leasing financiar si inregistrate in contul 612 „cheltuieli cu chiria”;
- suma de X lei in contul 691 „cheltuieli cu impozitul pe venit microintreprindere”;
- suma de X lei reprezentand cheltuieli facute in favoarea asociatului, cheltuieli cu achizitia de mijloacele fixe si obiecte de inventar, cheltuieli cu achizitia de confectii, cosmetice, produse alimentare, bijuterii, etc. si care au fost inregistrate in contul 658 „ alte cheltuieli de exploatare ”;
- suma de X lei reprezentand cheltuieli cu combustibilul inregistrate in perioada mai-decembrie 2009 care a fost deductibila la calculul profitului impozabil.

Urmare neacordarii dreptului de deductibilitate fiscala pentru cheltuielile de mai sus, organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea profitului impozabil si a impozitului pe profit datorat pentru perioada verificata, stabilind o diferenta de impozit pe profit in suma de X lei.

Pentru neachitarea la termen a diferentei de impozit pe profit au fost calculate accesorii aferente in suma de X lei.

Astfel, in baza raportul de inspectie fiscala nr. X/2010 a fost emisa decizia de impunere nr. X/2010 prin care au fost stabilite in sarcina agentului economic obligatii fiscale suplimentare in suma totala de X lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata de plata, impozit pe profit si accesorii aferente.

III. Cu adresa nr. X/2010 Activitatea de inspectie fiscala Arges a inaintat referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei prin care se propune respingerea contestatiei ca neintemeiata.

IV. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivatiile petentei, documentele existente la dosar, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca societatea are drept de deducere pentru aceasta suma în conditiile in care bunurile si serviciile pentru care a dedus taxa pe valoarea adaugata au fost achizitionate in favoarea asociatului, nefiind utilizate in folosul operatiunilor taxabile ale societatii.

In fapt, in perioada 2005 – 2009 societatea a achizitionat bunuri si servicii in favoarea asociatului, respectiv mobilier, aparatura electronica, textile, blanuri, bijuterii, cosmetice, materiale sportive, materiale de constructii, piese auto, alimente, bauturi, servicii turistice, servicii de divertisment, servicii de intretinere corporala, decoratiuni interioare, s.a, pentru care a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei.

In drept sunt aplicabile dispozitiile art. 145 (2) si ale art. 146 (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, potrivit caruia:

*“ (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:*

*a) operațiuni taxabile;*

*( .... )*

*Art. 146(...)*

*(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:*

*a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) ”.*

Fata de prevederile legale de mai sus se retine ca societatea are drept de deducere in conditiile in care bunurile si serviciile au fost achizitionate in beneficiul sau, au fost destinate in folosul operatiunilor sale taxabile, precum si faptul ca aceasta trebuie sa detina o factura fiscala care trebuie sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155(5) din Codul fiscal.

Totodata, in speta sunt incidente si prevederile pct. 45 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizeaza ca:

*“ (2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:*

*a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;*

*b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.”*

Din analiza documentelor existente la dosarul contestatiei, se retine ca societatea a achizitionat bunuri in favoarea asociatului si anume: mobilier, aparatura electronica, textile, blanuri, bijuterii, cosmetice, materiale sportive, materiale de constructii, piese auto, alimente, bauturi, servicii turistice, servicii de divertisment, servicii de intretinere corporala, decoratiuni interioare, s.a., bunuri si servicii achizitionate in beneficiul persoanei care detine calitatea de asociat, nefiind destinate in folosul operatiunilor taxabile ale societatii.

Mai mult, se retine ca pentru cea mai mare parte din aceste achizitii deducerea taxei pe valoarea adaugata a fost facuta pe baza de bon fiscal si nu pe baza de factura fiscala.

Avand in vedere ca societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru bunuri si servicii care nu au fost achizitionate in scopul operatiunilor taxabile pentru care a fost autorizata, se retine ca organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la neacordarea dreptului de deducere si stabilirea unei diferente de taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata în conditiile in care in perioada mai – decembrie 2009 societatea si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata pentru achizitia unui autovehicul precum si pentru achizițiile de combustibil destinat utilizării acestuia.

In fapt, in perioada mai – decembrie 2009 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei inscrisa in bonurile fiscale pentru achizitii de carburanti si taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei pentru achizitia unui mijloc de transport ( autoturism Mercedes Benz ).

In drept sunt aplicabile dispozitiile art. 145<sup>1</sup>(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare ( articol aplicabil incepand cu 1 mai 2009 ) care precizeaza:

*“ Limitări speciale ale dreptului de deducere*

*(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:*

*a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă; ...”*

Fata de aceste prevederi legale se retine ca pentru achizitia de autovehicule destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată de pana la 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, contribuabilii nu au drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă și nici pentru taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici si sunt deja în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile.

Astfel, avand in vedere ca SC X SRL a achizitionat in luna mai 2009 un autoturism Mercedes Benz pentru care nu a facut dovada ca este utilizat exclusiv pentru: interventie, reparatii, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă, se retine ca aceasta nu avea drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei aferenta acestei achizitii.

Totodata se retine ca petenta a dedus in mod eronat taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei inscrisa in bonurile fiscale inregistrate in evidenta contabila in perioada mai – decembrie 2009 reprezentand achizitii de combustibil.

Avand in vedere cele retinute, contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere intrucat organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la neacordarea dreptului de deducere si la stabilirea unei taxe pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de X lei.

3. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata în conditiile in care societatea a diminuat taxa declarata ca datorata prin inregistrarea unei operatiuni fara document justificativ.

In fapt, societatea a diminuat taxa pe valoarea adaugata de plata prin inregistrari contabile fara a detine documente justificative.

Urmare verificarii concordantei dintre fisa pe platitor si evidenta contabila, s-a constatat ca societatea a inregistrat in evidenta contabila suma de X lei in rulajul debitor al contului 4423, suma care nu este justificata cu documente, ceea ce a condus la ajustarea platilor tva cu aceasta suma si a rezultat la 31.12.2009 o diferenta de taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 157 (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile completarile ulterioare, potrivit carora:

*“ (1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156<sup>2</sup> și 156<sup>3</sup>.”* precum si ale art. 85 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeza:

*“ Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat*

*(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:*

*a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);*

*b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.*

*(...) ”*

Fata de aceste prevederi legale, se retine faptul ca orice persoana impozabila trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii decontului de tva.

Din analiza raportului de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata rezulta faptul ca societatea nu a achitat taxa pe valoarea adaugata datorata pana la data depunerii decontului, inasa a diminuat taxa datorata prin efectuarea unor inregistrari contabile fara document justificativ si a declarat o taxa de plata diminuada.

Astfel, pentru perioada verificata organele de inspectie fiscala au procedat la stabilirea unei diferente de taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei prin emiterea deciziei de impunere pentru aceasta suma.

Fata de cele retinute si prezentate in continutul deciziei, contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

4. Referitor la suma de X lei reprezentand majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care societatea nu a achitat la termen debitul datorat.

In fapt, pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de X lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de X lei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 119 si art.120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza ca:

*“ ART. 119*

*(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.*

....



## ART. 120

*(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. “*

Având în vedere ca organele de inspectie fiscala au stabilit în sarcina SC X SRL o diferență de taxa pe valoarea adăugată de plată în suma de X lei, aceasta datorează și sumele accesorii în raport cu debitul conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, fapt pentru care se reține că în mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorări de întârziere în suma de X lei aferente diferenței de debit, contestația urmând a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Se reține faptul că societatea nu contestă modul de calcul al majorărilor de întârziere în ceea ce privește perioada și cota aplicată.

5. Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar în suma de X lei cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este să se pronunțe dacă aceasta este datorată în condițiile în care societatea a diminuat profitul impozabil prin înregistrarea de cheltuieli fără drept de deductibilitate fiscala și nu a determinat în mod corect impozitul datorat.

5.1. În fapt, societatea a fost înființată la 14.01.2004 cu opțiunea de a plăti impozit pe venitul microîntreprinderilor.

Intrucât nu a fost respectată condiția angajării unui salariat în termenul de 60 de zile de la înființare, organele de inspectie fiscala au constatat că pentru anii 2005 și 2006 societatea a calculat și evidențiat în mod eronat impozit pe venitul microîntreprinderilor.

În drept sunt aplicabile prevederile art. 104 (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal ( 01.01.2005 ), care precizează ca:

*(3) O persoană juridică română care este nou-înființată poate opta să plătească impozit pe venitul microîntreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacă condițiile prevăzute la art. 103 lit. a) și d) sunt îndeplinite la data înregistrării la registrul comerțului și condiția prevăzută la art. 103 lit. b) este îndeplinită în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării.*

*(4) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art. 103.”*

Din documentele dosarului a reiesit ca societatea a angajat un salariat la data de 20.04.2004 conform contractului de munca inregistrat la ITM Arges sub nr. X/2004, in afara termenului de 60 de zile prevazut de legiuitor pentru a plati impozit pe venitul microintreprinderilor.

Astfel se retine ca organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la determinarea profitului impozabil pentru anii 2005 si 2006 si la stabilirea impozitului pe profit datorat de societate.

5.2. In fapt, in perioada verificata au fost inregistrate cheltuieli in suma de X lei reprezentand achizitii de mobilier, aparatura electronica si electrocasnica, aparatura sportiva, confectii, cosmetice, bijuterii, produse alimentare si bauturi, cu servicii hoteliere, cu servicii de intretinere corporala, s.a., cheltuieli care au fost facute in beneficiul asociatului.

In drept sunt aplicabile dispozitiile art. 21(1) si (4) lit e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal potrivit carora:

*“ (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.*

*(...)*

*(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:*

*e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii; “ precum si cele ale pct. 43 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizeaza:*

*“ 43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanților următoarele:*

*a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea și repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanți, în favoarea acestora;*

*b) bunurile, mărfurile și serviciile acordate participanților, precum și lucrările executate în favoarea acestora;*

*c) cheltuielile cu chiria și întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;*

*d) cheltuielile reprezentând diferența dintre prețul de piață și prețul de cumpărare preferențial, în cazul tranzacțiilor cu acțiuni efectuate în cadrul sistemului stock options plan, precum și cheltuielile cu remunerarea în instrumente de capitaluri proprii acordate salariaților;*

*e) alte cheltuieli în favoarea acestora.”*

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, cheltuielile deductibile la calculul profitului impozabil sunt numai cele efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile.

De asemenea, legiuitorul precizeaza ca nu sunt deductibile cheltuielilor facute in favoarea actionarilor sau asociatilor daca nu sunt generate de plati pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului la pretul de piata pentru aceste bunuri dau servicii.

Din analiza dosarului cauzei se retine ca societatea a inregistrat cheltuieli cu achizitii de mobilier, aparatura electronica si electrocasnica, aparatura sportiva, confectii, cosmetice, bijuterii, produse alimentare si bauturi, cu servicii hoteliere, cu servicii de intretinere corporala, s.a., achizitii care nu au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile ci au fost facute in favoarea asociatului.

Fata de prevederile legale se retine ca organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la neacordarea dreptului de deductibilitate fiscala pentru cheltuielile efectuate în favoarea asociatului si la majorarea profitului impozabil cu suma de X lei.

5.3. In fapt, societatea a inregistrat in contul de 612 „ cheltuieli cu chiria” suma de X lei reprezentand contravaloarea unui contract de leasing financiar.

In drept sunt aplicabile dispozitiile art. 25 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal care prevede:

*“ Contracte de leasing*

*(1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate. Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.*

*(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatorul deduce chiria (rata de leasing).”*

In speta sunt incidente si prevederile pct. 72 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal,

*“ 72. Încadrarea operațiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile art. 7 alin. (1) pct. 7 și 8 din Codul fiscal și clauzele contractului de leasing.”*

Fata de aceste prevederi legale se retine ca in cazul leasingului financiar utilizatorul deduce numai dobanda si nu rata de leasing asa cum in mod eronat a dedus SC X SRL.

De semenea, se retine ca organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la neacordarea dreptului de deductibilitate fiscala la

calculul profitului impozabil pentru suma de X lei reprezentand contravaloarea unui contract de leasing financiar.

5.4. In fapt, in perioada mai – decembrie 2009 societatea a inregistrat cheltuieli cu combustibilul in suma de X lei, cheltuieli care au fost deductibile la calculul profitului impozabil.

In drept sunt aplicabile dispozitiile art. 21 (4) lit t) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal care precizeaza:

*“ Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:*

*( ... )*

*t) în perioada 1 mai 2009 - 31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:*

*1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;*

*2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;*

*3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfășurarea activității de instruire în cadrul școlilor de șoferi.”*

Fata de prevederile legale de mai sus, se retine ca in perioada 1 mai 2009 - 31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului, nu sunt deductibile.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta ca in perioada 1 mai – 31 decembrie 2009 societatea a diminuat profitul impozabil cu cheltuieli privind combustibilul in suma de X lei.

Fata de cele aratate la punctele 5.1. – 5.4. se retine ca organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la recalcularea profitului impozabil pentru perioada verificata si la stabilirea unei diferente de

impozit pe profit suplimentar in suma de X lei, pentru acest capat de cerere contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata.

6. Referitor la suma de X lei reprezentand majorari de intarziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care societatea nu a achitat la termen debitul datorat.

In fapt, pentru neachitarea la termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar in suma de X lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de X lei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 119 si art.120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza ca:

“ **ART. 119**

*(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.*

....

**ART. 120**

*(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. “*

Avand in vedere ca organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina SC X SRL o diferenta de impozit pe profit de plata in suma de X lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, fapt pentru care se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorari de intarziere in suma de X lei aferente diferentei de debit, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Se retine faptul ca societatea nu contesta modul de calcul al majorarilor de intarziere in ceea ce priveste perioada si cota aplicata.

Pentru considerentele retinute aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 21, art. 104, art. 145, art. 145<sup>1</sup> si art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 43 si pct. 45 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 119 si art. 120 din Ordonanta Guvernului nr.

92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu dispozitiile art. 205, art. 206, art. 207, art 209, art. 213 si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, se :

## DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X impotriva deciziei de impunere nr. X/2010 emisa pentru suma de X lei reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata de plata,
- X lei accesorii aferente,
- X lei impozit pe profit,
- X lei accesorii aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la data comunicarii.

Director executiv